

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdívásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtöken és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyenlő részletekben: 5 frt. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felölös szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Kiadóhivatal: K. Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

Termés és aratás.

Egyrészt: mivel most már tiszta köpünk van annak a nagy pusztulásnak méreteiről, a mely a múlt héten végigsöpörte az országot, másrészt pedig, mert javában folyik az aratás nagy munkája a a haza legnagyobb részén: immár számba lehet venni a termés eredményét s foglalkozni kell azzal, a mit az aratás nyomán várhatunk.

Az aratás sikere feltétlenül elsőrangú kérdés marad minden közbejövő események dacára. Semmiféle kvóta-tanulmány, sőt még az autonóm vámtarifa közzététele sem szoríthatja le a legelső aktuális rangsoráról a termés kérdését. Olyan ez, mint a mindennapi kenyér a háztartás sok ügyei-bajai között; ennek feltétlenül biztosítva kell lennie, a többi majd csak meg lesz valahogy. Az első gond azonban feltétlenül s korlátlanul a mindennapi kenyérre volt mindig, az ma is, s lesz mindenkoron.

A hivatalos jelentések nyomán s azokból a hírekből is, melyek az ország legkülönbözőbb részeiből érkeznek, kétségtelenül nyilvánvaló, hogy Magyarországnak kielégítő termése van. A közbejött nagy csapás nem rongthatta meg annyira

az eredményt, hogy a „jó közepes“ jelzővel megbecsült reménység tetemesebben megváltozott volna. Teljesen bizalomra méltó statisztika mintegy öt százalékban állapítja meg a nagy vihar okozta kárt; ez kétségkívül sok, roppant sok, de mégis nem annyi, hogy közel egy milliárdra tehető évi termésünket megronthatná. Egyes gazdálkodóknál, sőt egyes vidékeken természetesen nem ilyen tűrhető arányossággal dult a pusztító vihar, hanem valósággal megsemmisítette egy év fáradozásának és reménységének mindenét, — azonban az országos átlagba az ilyen sajnálatra méltó eset beleolvad s benne feloszlik, úgy, hogy a végső eredményben még sem változtatja meg a fentebb említett százalékos károsodást.

Azt az 50–60 millió forintot, a melyet a természet kitörése elpusztított, nem pótolja semmi. Ezt menthetlenül elvesztettnek kell tekintenünk s a köz feladata csak arra szorítkozhatik, hogy megfelelő intézkedésekkel legalább enyhíteni igyekezzék a súlyos csapás következményeit.

Tudjuk, hogy a földművelésügyi miniszter, — kinek ebben a tekintetben is igazán ritka humánus érzéke van — alig néhány nappal a nagy csapás után kész dologgal sietett a károsultak segítségére,

nehogy a súlyos veszteség még a jövőre is kihasson. De arról még hallottunk, hogy a pénzügyi és a kereskedelemügyi reszortban is történt volna valami a szerencsétlen gazda-nép helyzetének enyhítésére. Nem kételkedünk benne, hogy ott is foglalkoznak az ügygel, — ámde: bis dat qui cito dat. Adjuk meg mielőbb azt, a mit adni akarunk s adni tudunk, mert az állam és társadalom gondoskodásának mutató nyilvánítlása ritka esetben lehet olyan biztos hatással a nép-kedély megnyugtására, mint éppen most, a mikor az agitációtól lelkiismeretében megingatott nép azon a ponton van, hogy az anyagi teher súlya alatt teljesen átmegy az elégtelenség és felforgatás lejtőjére. Ezen a téren a gyors cselekvés és az igazán nagyszabású példamutatás van rendelkezésünkre; botorság volna, ha ezt az alkalmat kellően ki nem aknáznók.

A milyen bizonyos, hogy az emberi lélek súlyos bajaiban tud legkönnyebben átesapni az elkeseredés sugallta cselekedetre, épp oly kétségtelen, hogy ugyanez állapotban legfogékonyabb a közös együttműködés nyilvánulásainak megbecsülésére, méltatására és respektálására.

A nagy csapás következményeinek elhárítása és enyhítése mellett azonban semmiképpen sem szabad megelégedezni

TÁRGZA.

Az új cégjárás.

A „Barna, Hegyi és Társa“ cég Hédervármegye székvárosában egyike volt a vidék legrégibb bankházaiknak.

Alapítói: az öreg Braun és az öreg Spitzer, kik külföldről szakadtak hozzánk az ötvenes években, már rég a földben porlanak. Fiúk: Barna Zoltán és Hegyi Árpád, kik a céget folytatták, mint magyarországi születésűek, magyar nevet vettek föl, érület dolgában is teljesen beleolvadtak a magyar fajba. Mindketten aglegények: Barna 45, Hegyi 40 éves, hatalmas athleta alakok, magukban viselik a pomerániai eredet jellegét. Volt az ő férfias szép vonásaikban valami megnyerő. Kifogástalan üzletemberek voltak, de egyuttal kifogástalan gavallérok is, nemes gondolkozással, uri kedvtelésekkel. Egy szóval a német faj okossága párosult bennök a magyar faj szeretetreméltóságával.

„Csendes társuk“ egy rokkant főhadnagy volt, aki csak tőkájével vett részt az üzletben, mit még atyja helyezett el a cégnél és állandóan külföldön tartózkodott.

A két gavallér bankárnak jobb keze volt az üzletben Kátay Béla, a főkönyvelő; 25 éves fiatal ember, tartalékos huszárhadnagy, aki viharos önkéntesi éve után megkomolyodva, atyai örökségből mintegy 20.000 forintot megmentet és a cégnél helyeztet el; özvegy édes anyjával csöndes egyszerűségben élt és szép fizetésével erősen takarékosko-

dott, hogy majdan, ha tőkája 100.000 koronára szaporodik, cézártrássa lehessen.

A fiatal Kátay anyai ágon atyafiságban állt Tagányi honvédezredessel, kinek leánya: a szép Iza rég időtől fogva mintegy jegyese volt. A fiatalok csak ritkán láthatták egymást, mert Iza nevelőintézetben volt és nem is egy városban laktak. Ám a szerenese kedvezett a szerelmeseknek és alig, hogy a szép Iza a nevelőből haza került, Tagányi ezredes áthelyeztetett X-be. Iza oly szép volt, hogy az egész város, sőt az egész megye ifjúságát megbabonázta. Fejedelmi alakja, istennői szépsége, előkellő szelleme és bájos lénye ellenállhatatlanul vonzotta magához férfivilág szívét, még az érettebb koru Barna Zoltánt és Hegyi Árpádot is rabul ejtette. Persze senki sem tudta Kátayhoz való eszményi vonalmát.

Hédervármegye pénzkirályai magukba zárták szívük titkát, de sokkal tapasztaltabb világfiak voltak, semhogy észre ne vették volna egymáson, hogy ők tulajdonképpen egyért hevülnek. Egyszer aztán mégis csak érezték, hogy nevezetesen mondanivalójuk van egymás számára. A vallomás sehogy sem akardzott menni; végre az ifjabbik Hegyi kezdé meg a beszédet:

— Igen fontos és elhatározó közlést kell önnek tennem kedves barátom. Én nagyon melegen érdeklődöm Tagányi Iza kisasszony iránt, de észrevettem, hogy ön is közeledett feléje. Remény és kétség között hanyódik a lelkem. Mi vetélytársak nem lehetünk, ez az egy bizonyos. Ha talán ön oly szerencsés, hogy jogokat szerzett volna Iza kisasszonynál...

— Édes barátom, én is épen e tárgyról akarok önnek beszélni. Én is épen olyan érzelmeket táplál-

lok, mint ön, de jogszerzésről szó sem lehet. Hisz még nem is szoltam e tárgyról Izának. Észrevettem, hogy ön is lángol érte és épen azért nem nyilatkoztam, mert én azt hittem, hogy ön már megnyerte az ő szívét.

— Sajnos, ezt nem mondhatom. Iza barátságos, gyöngéd és szeretetreméltó irányomban, az igaz, de szerelemtől még nem volt közöttünk szó. Tovább azonban már nem hallgathatok.

— Jól is teszi, barátom. Nyilatkozzék mentől előbb.

— Nem úgy van az, édes Zoltán. Ön sokkal gazdagabb és tapasztaltabb ember, mint én. Öné az elsőség. Aztán — hiszen ön az idősebb!

— Ez az elsőség nem nagyon-biztató kedves Árpád.

— De hiszen nem viselhetjük el tovább a bizonytalanságot. Jobb a bizonyos rossz, mint a jónak bizonytalan volta. Iza eléggé ismer bennünket, választhat. Hadd tudjuk meg, mit remelhetünk. Én az elsőséget önnek engedem át.

Igy versengett a két nemesszívű jóbarát. Végre is abban egyeztek meg, hogy egyszerre irnak Izának és pedig még az nap este, hogy a válasz már másnap reggel kézbesíthető legyen.

(Vége köv.)

Bálya

arról, hogy a megmaradt termés-eredményen szemben való feladatok még fokozottabb jelentőséggel várnak megoldásra. A mennyiségileg redukálódott termés betakarítása, elszállítása, feldolgozása és értékesítése semmiképpen sem csökkent fontosságu teendő ma sem, sőt mert már a természet levonta a maga adóját a termésből, csak annál csekélyebb károsodásnak szabad történnie az emberi munka részéről. A nemzetközi átalakulás változatlan direktívája ma is az, hogy legsürgősebben kell megjelennünk gabonánkkal a világpiacra, ha ki akarjuk használni a konjunktúra előnyeit.

Az az ár-többlet, a melylyel ezidei termésünket előreláthatóan értékesíteni tudjuk a termés mennyiségi többletnek egybevetésével ma is mintegy 150—200 millió forintba becsülhető jövedelem-többletet hozhat az országnak, szemben a múlt évi silány eredménnyel. Óriási összeg ez, többszörösen felülmúlja egész külkereskedelmi mérlegünk passzívumát, a mi azt jelenti, hogy a mostani termés még az egész nemzeti gazdaság emez exponált mérő-óráján is változást idézhet elő. A mi pedig ezen belül esik, az a magyar iparnak, kereskedelemnek és forgalomnak új erőre való kelése, tehát egész közgazdaságunk föllendülése és ugyszólván megújodása.

A vámtarifa.

Egy pár nap múlva összeül a szaktanácsokmány az autonóm vámtarifa tárgyalása végett. Ezt nagyfotossággal bíró eseménynek kell tekinteni. Bármily kétkedő magatartást tanúsítson is a sajtó egy része a művel szemben, annak erkölcsi és anyagi fontosságát nem könnyű tulbecsülni. Erkölcsi tekintetben a tarifatervezet a magyar kormány elhatározottságát tanúsítja, hogy a mennyiben a kiegyezést Ausztriával egyáltalán nem lehetne realizálni, vagy pedig nem az osztrák kormánnyal megállapított alapokon, akkor a gazdasági különválást okvetlen keresztül viszi. Ha tehát Ausztriában eddig azt akarták magukkal elhitetni, hogy vagy nem lesz bátorsága Magyarországnak a vámközösséget feloldani, vagy a magyar kormány nem kapja meg a felhatalmazást az ilyen lépéshez, — a közzétett javaslat most imé bizonyítja, hogy mind a két feltevés hamis.

Anyagi tekintetben viszont azt bizonyítja a javaslat, hogy Magyarország abban az esetben, ha a különválásra kényszerítették, el van határozva minden gyakorlati következményét levonni ennek a kényszerűségnek. Magától érthető, hogy a javaslataknak nem minden tétele megtámadhatatlan és módosíthatatlan. Hisz nem lett volna értelme a nagy tanácsokmány összehívásának, ha nem léteznék a szándék, hogy a szakkörök véleményét nemcsak meghallgatják, de figyelembe is veszik. Ahoz sem fér kétség, hogy Magyarország gazdasági önállóságának előkészítésénél teljes erőlylyel azon vannak, hogy Magyarország érdekeit megvédjék. Ez sem micsoda jelent vámháborút Ausztria ellen. A monarchia két állama közt létező közjogi viszony oly kötelezettségeket ró mindegyik államra, melyeket akkor sem tagadhatnak meg, ha gazdasági utaik el is válnak egymástól, mely esetben gazdasági vonatkozásai a „do ut des“-el e szerint fejlődnek.

Ebben az értelemben tehát igen komoly munkok kell tekinteni a közzétett javaslatot. Lehet, hogy csupán akadémikus értéke lesz, ha t. i. létrejön a kiegyezés Ausztriával, de egész gyakorlati fontosságával a mérleg serponyójába esik, ha a kiegyezés Ausztriában nem találkozik a parlament jóváhagyásával.

Az állam mint biztosító.

Egy irtózatos szürke felhő száguldott végig az ország fölött és száz meg száz mértföldet végig, a hol azt a felhőt látták közeledni és elhaladni, felhangzott a kétségbeesés jajsáva. Száz mértföldet vetése oda lett, emberek százezreinek kenyere hullott a felhőszakadás áztatta mocsos talajra — és nincs, nincs nekik helyette másik. A hol a jég pusztított, ott nem marad mit teremtenie, jóvátennie a meleg napsugárnak, a langyos csendes esőnek. Ott a vetéssel együtt a reménység is tönkre megy, ott a pusztítást nyomon követi a nyomor.

Ti városiak, a kik annyit halltok, olvastok a nagyvárosok inségéről, kiket lépten-nyomon megadóztat a nagyvárosi filantropia: tudjátok-e mi az, 10—100—200 házikóból álló falu nyomora? Olyan az a nagyvárosi nyomorúsághoz képest, mint az éjszaka sötétsége az estéhez képest. A nagyvárosok nyomorultja megtanulta a koldulást, ki tudja járni a segélyt, hisz a hol annyi a gazdag, ott akad, a ki ad az éhezőknek, ott nem lehet éhen halni. De kitől kérjen, kihez folyamodjon a falu népe, a hol az egy tagban 100 holdas birtok termése épp úgy tönkre ment, mint az egyholdasé, a hol lekerült a napirendről az a megkülönböztetés, hogy kinek van többje, s legfőkébb csak annak a kérdésnek van létjogosultsága, hogy kinek pusztult el többje? Kihez forduljanak a nyomorultak, a kik nem tanultak nagyobb, módosabb urat megismerni a jegyzőnél és a papnál; a kik eddig csak adni tudtak a koldusnak, de koldulni nem? S kitől kérjenek, a mikor mindegyik koldussá lett? Oh, a jégverés egyenlővé teszi az embereket, — mint a halál.

Lázás gyorsassággal dolgozzák fel a jégkárt a biztosító-intézetekben s hozzátétőleg meg is lehet már határozni azt az összeget, melylyel a biztosított károksultakat kárpótolni fogják. Ez az összeg 10—12 millió forintot tesz ki; ennyi megtérül a módosabb gazdának és a földbirtokosnak, a kiknek tehetségében állott a jégkárbiztosítási fölszágított illetékeket pontosan fizetni.

De a jég nem tekintette: biztosított, vagy be nem biztosított területéket pusztít-e el, a hova a haragos istenség rendelte. Az összes jégkár — hozzátétőleges számítás szerint — vagy 35 millió forint, inkább több, mint kevesebb. Ebből 10—12 millió megtérül, 23—25 millió tehát teljesen elveszett. S ezt a horribilis összeget leginkább a földhöz ragadt szegény emberek sanylik, kiknek biztosításra nem telt.

Hogy segítsünk e szerencsétleneknek? A társadalmi uton való segélyezés Magyarországon ilyen óriási katasztrófával szemben csak olyan, mint a folyó a tengerhez képest. Itt csak a mindegható állam tehet valamiképp, mely lépten-nyomon érzeti drága voltát polgáraival.

Ugy ám, de mit ér az az adóelengedés, az a néhány százezer forintnyi, esetleg kamatmentes kölcsön? Ebből meg nem él annyi százezer ember, ebből még betevő falatra sem telik új aratásig. Hát ruhára, vetőmagra miből telik? Akármilyen oldalról nézzük e sötét színekkel festett gyászos képet, azt sötétnek, gyászosnak fogjuk látni.

Pedig az államnak kötelessége volna a károksultak százezreiről gondoskodni, s ha eleve gondoskodott volna róla, ez most módjában is állana. De talán ez az irtózatos lecke most nem marad hatás nélkül az intéző körökre. Talán most belátják, hogy okvetlenül módját kell ejteni annak, hogy a jéggé vált párák ne tegyenek tönkre vármegyéket, országrészeket.

S ez a mód a kötelező biztosítás, az állami kezelés alá vont biztosítási intézmény. Bizonyára nem új ez a fogalom olvasóink előtt, de fájdalom, jelenlegi kuszált közállapotaink mellett ilyen országos csapásra van szükség, hogy ismét felerüljön, előérbe nyomuljon az üdvös eszme.

Valóságos kinövés a modern nemzetgazdaságnak, hogy az egész világon magánvállalatok kezében van a biztosítási intézmény, s így első sorban magánérdeket szolgál, s csak másodsorban közérdeket. Holott az elemi csapások ellen való védekezés joggal mondható épp olyan közérdeknek, mint a közbiztonság, a közigazgatás, az igazságszolgáltatás.

Kell, el kell jönnie az időnek, midőn ez a fő-

fontosságu nemzetgazdasági elv még az élet-, bal- és egyéb biztosítási ágazatok terén is érvényre fog jutni.

A jelenlegi szomorú helyzet hatása alatt természetesen az állami jégkártosítás eszméje kerül előtérbe s ezzel kapcsolatban a tűz- és vízkár-biztosítás is. Itt az ideje, hogy ezen óriási horderejű reform érdekében minden vonalon mozgalom induljon meg.

Az állami biztosítás madártávlatból körvonala ez volna: ilyen lenne:

Az állam biztosítja polgárait jég-, tűz és vízkár ellen; kiknek ingatlan vagyona van, köteles azt bebiztosítani; a biztosítási illetékek közadók módjára hajtatók be; a biztosítási intézmény az egyik minisztérium ressortjában osztatik be, vagy (s ez helyesebb is volna) e célra külön minisztériumot szerveznek.

Micsoda óriási előny volna a törvényhatóságilag rendezett kötelező állami biztosítás! Nemesak a gazda nyerne vele, de nyerne az állam is milliókat és milliókat, éppen úgy, mint a biztosító intézetek. S a mennyiben minden földtulajdonos állampolgár fizetné az illetékeket, azok sokkal, de igen sokkal alacsonyabbak lennének a jelenlegiekénél, melyek oly magasak, hogy a földtulajdonosok 65%-a nem képes földjét bebiztosítani.

Ennek a nagy eszmének megvalósítása méltán lelkesíthet mindenkit, a ki át tudja érteni.

Vegye a város közönsége, vagy a vármegye törvényhatósága kezébe a kezdeményezés zászlaját, tegye magáévá a nagy eszmét, intézzez folíratot a törvényhozáshoz, keresse meg átiratával a rokon hatóságokat; kell, hogy mindenütt lelkes pártolásra találjon. Ez a nagy cselekedet minden lelkesedést, minden fáradozást.

Irodalom.

Jókai. A fürdőbe siető közönségnek jó hirt mondunk. E héten hagyta el a sajtót Jókai Mór összegyűjtött műveinek nemzeti kiadásából a kilenczedik sorozat. Alkalmatosabb olvasmányt keresve se találának a legnagyobb magyar regényírónál, a ki ebbe a sorozatba már újabb regényeit is fölvette, azokat is, a melyek könyv alakban most jelennek meg először. Előzve ezt az újabb tíz kötetet, bizony nem vesszük észre rajta, hogy ez a száz kötetes, nemzeti kiadás utolsóelőtti sorozata, hogy a legnagyobb magyar irodalmi vállalkozások egyike a befejezéséhez közeledik. Még külsőleg se fogyatkoztak meg a kötetek, arról nem is szólva, hogy Jókai vénájának kifogyhatatlanságát ez a sorozat is fényesen dokumentálja. Ime röviden a tíz kötet tartalma: 81—12 Fráter György I és II; 83. Péter Péter, Aszonyt kísér - Istent kísért; 84. A cigánybáró. Minden poklokra keresztül. 75. Ninesen ördög. A Nagláy család. A ki holta után áll bosszút; 86. A Fekete vér, Lenczi fráter; 87. A Köt Tronk, Trenk Frigyes; 88. Sárga rózsza. A Kraó, A három királyok csilága. (Ez utóbbi most jelenik meg először könyv alakban); 89. Magnéta, Tégy jót; 90. De kár megvénülni. A nagy mű tudvalevőleg részletfizetés útján is megrendelhető. A ki a feltételek felől tájékozódni kíván, forduljon a jubiláris vállalat kiadóhoz: Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvény Társaság, Budapest.

— **A „Pillangó“** 20-ik számából következő sikerült „Mementó“ című költeményt közöljük.

Mementó.

Gyöngéd, ezélások, az évnegyed alkalmából.

Ismét elrepült egy évnegyed,
Harom hó elrepült megint,
Mily pompás, hogy a „Pillangó“
Harom óra csak egy forint!

A „zöldben“ gyakran előli
Az embert a nagy unalom,
Nem gondolják, hogy egy forint
Játszva segíthet a bajon.

A vizeknek egész garndát
Szállítjuk portómentesen
An ak, aki praenuneral
Innen és túl a tengeren.

Szállítjuk napra, pontosan,
A fenti díjazás szerint
Mily pompás, hogy a „Pillangó“
Harom óra csak egy forint.

A „Pillangó“ eddig megjelent számai bizonyítják létjogosultságát. Kiadóhivatala Budapesten, VI. Teréz-kört 35 alatt van. Mutatványszámot ingyen küld.

Ujdonságok.

— **Időjárásunk** szokatlan esős és hideg. Megértük azt, a mire az utóbbi 50 év alatt példa nem volt, hogy július 15-én 11 C. fokra leszállott a hőmérő higánya, a nagykabátok előkerültek s némely helyen vigan dorombolt a kályhákban a tűz. És hullott úgy az eső napokon át, mintha vízőzön akart volna lenni. Természetesen a sok eső miatt az ideai termés is napról-napra hanyatlik s ha melegebb idők nem lesznek, nyomorúságos évek nézünk elébe.

— **Árvíz.** Kézdivásárhelyt a kantai részt ismét előtötte a víz. A roppant sok eső miatt a Torja vize elhagyta medrét s az ellepte a mélyebben fekvő utcákat úgy, hogy azokon csak csónakkal lehetne közlekedni, ha volna. A vízárdat mentőn fekvő házak s más épületek víz alatt állanak s a lakosoknak ki kellett költözködni. És mindennek a sok nyomozásnak a város felett levő malom az okozója, melynek magas gátja miatt önti el a víz minden nagyobb esőzésnél a várost. Mi úgy tudjuk, hogy ezen gátnak alább szállítása és a malomnak alulesapóvá való átalakítása már régebben el volt rendelve, de hogy ennek végrehajtását minő akadályok késleltették, — nem tudjuk, azonban egy esomé ember nyomorúságos helyzetétől indítva, felkérjük az illetékes hatóságokat, hogy lehető sűrűn segítsenek a bajon, mert az még sem megengedhető dolog, hogy egy csekély jelentőségű malomcska miatt annyi ember kerüljön ki minden évben az utcára.

— **Sándor József**, az Orbai járás szabadelvű képviselője vasárnap, a he 17-én a déli vonattal választókerületének székhelyére, Kovásznára érkezik. Az általánosan szeretett képviselő fogadtatására nagy előkészületek folynak az egész járásban.

— **Zártkörű táncestély.** A kovásznai fürdő részvénytársaság a Deák Imre-féle szinkörben folyó hó 30-án zártkörű táncszívalmat rendez, melynek tiszta jövedelme a színpíti-alapoz fog esatoltatni. Ezen estélyre már jó előre felhívjuk a mulatságokat kedvelő közönség becses figyelmét, annál is inkább, mivel a rendezőség azon fáradozik, hogy a mulatságban résztvevők mentől kedélyesebben és fesztelenebbül érezhessék magukat. Belépőjegyek ezen mulatságra: személyi: 1. 1. családjegy 2 forint 50 kr. A kik esetleg ezen estélyre meghívót — tövödsébből nem kaptak, de arra igényt tartanak, azokat kérjük e végett Szörcei Endre rendező bizotts. tag urhoz fordulni, a ki készséggel áll rendelkezésükre.

— **Katonai szállítás.** A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara tudatja az érdekeltekkel, hogy a nagyszebeni 12. hadtest parancsnokság intendatúrája: kenyér, zab, szóna, alomszalma és kemény tűzifa szükségletét pályázat útján biztosítja. Pályázati határidő 1898. évi július 18-ika. Pályázati feltételek a kamara irodájában a hivatalos órák alatt betekintheők.

— **„A Háromszekmegyei k. jegyzők Egyetel”-nek** Málnásfürdőn, 1898. év július 23-án d. o. 9 órától kezdődő rendes közgyűlésének tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. A múlt gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése. 3. Titkári jelentés. 4. Jelentése küldetéséről azon bizottságnak, mely a múlt év július 19-én tartott közgyűlésen megválasztott tiszteletbeli tagoknak az okleveleket kézbesítette. 5. A választmány véleménye az alispán urnak 29688—1897. számú intézkedésével leadott és felterjesztett felelőzésére a B. M. 11346—1897. számú határozatára az értékbizonyítványok tárgyában. 6. A választmány véleménye az alispán urnak 1830—1898. sz. átiratával megküldött, a torontálmegyei jegyzői tanfolyam igazgatójának felhívására. 7. 30298—1897. alispáni szám alatt áttett belügyminiszteri rendelet a millenáris nyugdíjról a választmány véleménye. 8. Zalavármegye indítványa a megyei jegyző-egyesületek szabályrendeleteinek egyöntetűvé való átdolgozása ügyében. 9. Hontmegye indítványa a hadmentességi díj adótörvény módosítása tárgyában. 10. A győrmegyei egyetel indítványa a vidéki hírlap-írók szövetségébe való belépésre. 11. A torontálmegyei egyetel indítványa a jegyzői árvaház javára gyűjtőperselyek felállításáról. 12. Gömör-Kishontmegye indítványa a katonaság részére kiszolgáltatandó fuvardíjak felemeléséről. 13. Szepesmegye indítványa a jegyzők részére évenként 4 heti szabadságidő megadásáról. 14. Az esztergommegyei egyetel indítványa: „a közigazgatás államosítása esetén a magán munkálatoknak a jegyzőktől való teljesíthetése iránt az országgyűléshez kérvény intézése.” 15. Szintén az esztergommegyei egyetel az iránti indítványa hogy a jegyzők elhalálása esetén özvegyeik és árváik részére félévi fizetés és lakás biztosítottassék. 16. Ugyancsak az esztergommegyei egyetel indítványa a községi és körjegyzők nyugdíjgyének szabályozása, illetve államosítása iránt. 17. Elnök jelentése a miklósvári járás működéséről a múlt évben. 18. A miklósvári járáskör 1897. évi számadása. 19. Az orbai járáskör múlt évi működéséről elnökének jelentése. 20. A sepsi járáskör múlt évi működéséről elnökének jelentése. 21. Ugyanennek múlt évi számadása. 22. Ugyanennek jövő évi költségvetése. 23. A sepsi járáskör indítványa az iránt, hogy a törvényhatósági utadó és községi pótdadó-lajstromoknak egy-egy példányban való kiállíthatásáért lépéseket telessenek. 24. Az egyetel 1897. évi számadása. 25. Az egyetel 1898. évi pótköltségvetése. 26. Az egyetel 1899. évi költségvetése. 27. Sánta Lajos indítványa tiszteletbeli tag választása iránt. 28. Bálinth Károly felelőzése a választmány határozata ellen. 29. Jövő gyűlés helyének megállapítása. 30. Indítványok és időközben bejöheto ügyek. A választmányi tagokat a gyűlést megelőző napon d. u. fél 3 órától kezdődő választmányi gyűlésre, Málnásfürdőre tisztelettel meghívjuk. Léczfalván, 1898. július 6-án. Csiki Lázár, elnök. Kereszter Ede, titkár

Idégenek forgalma.

Június 29-től július 14-ig.

Nemzeti szálló: Herkovits Lajos fakereskedő Zám. Mitler János utazó Bécs. Kabdebó Ottó utazó Bécs. Pásztohy Ákos mérnök Kolozsvár. Steiner Ármán utazó Budapest. Páll Károly tanár két fiával Maros-Vásárhely. Schmid Ignác kereskedő Bécs. Herska Lajos utazó Budapest. Singer Ármán utazó Budapest. Werzár György utazó Budapest. Rápolthy Gábor birtokos Alesernáton. Zoltáni N. esperes Léczfalva. Gáspár János utazó Bécs. Uferbach Géza utazó Brassó. Keller Márton utazó Budapest. Ballenberger Ede utazó Prága. Rosenzweig Sándor kereskedő Bécs. Csiki Miklós utazó Maros-Vásárhely. Pataki Viktor k. mérnök Kolozsvár. Wisz Arnold utazó Bécs. Schwarz David utazó Bécs. Lux Gyula utazó Bécs. Somogyi László utazó Bécs. Goldstein Mór kereskedő Budapest.

Millenium szálló: Zsoldos Gyula birtokos Kassa. Pansch Antal utazó Budapest. Feiszinger Antal utazó Budapest. Domán Mátyás kereskedő Prága. Stauber József és családja Arad. Max Schléinger utazó Bécs. Krosz József utazó Budapest. Ráth Béla utazó Lemberg. Nuridsán József telekkönyvvezető Fogaras. Karatsay Vidor N.-Károly. Kocsis Béla hírlapíró Brassó. Szabó Antal adó-ellenőr Brassó. Duschineczky Nándor Fogaras. Horváth György m. kir. százados Brassó. Fogarasi Ottilia Brassó. Ábrahám Róza S.-Szentgyörgy. Wechsner József utazó Troppan. Rozemilla Róza színésznő Brassó. Krausz József utazó Budapest. Kovács és Manhold turisták Baja. Lusztig Albert utazó Budapest. Friedman Sámuel utazó Budapest.

Nyiltér.)*

Henneberg-selyem

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárainból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér és

*) E rovat alatt közlöttekért felelősséget nem vállal a szerk

vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárjai (es. és k. udvari szállító) **Zürichben**
Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó

H I R D E T É S E K.

Szám 1091/1898.

Eln.

Árlejtési hirdetmény.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék hivatali helyiségeinek fűtésére az 1899-dik évben 146 köbméter, a kir. ügyészség hivatali és fogházhelyiségeinek fűtésére 104. köbméter, a járásbíró-ság hivatali helyiségeinek fűtésére 57 köbméter, — a kovásznai bíró-ság hivatali helyiségeinek fűtésére 89.50 köbméter, — a fogház helyiség fűtésére 26.40 köbméter, — a sepsi-szentgyörgyi kir. járásbíró-ság hivatali helyiségeinek fűtésére 126.10 és a fogház helyiség fűtésére 50.47 köbméter, — a nagyajtai járásbíró-ság helyiségeinek fűtésére 32.04 és a fogház helyiség fűtésére 26.92 köbméter hasagotott, száraz és kemény bükkfa szükségeltetvén, annak beszerzése alulírt törvényszéki elnök irodájában folyó évi július hó 28-dik napján d. e. 8 órakor nyilvános árlejtés tartatik.

Miről vállalkozni kívánók azon figyelmeztetéssel értesítetnek, hogy a törvényszék és kézdivásárhelyi kir. járásbíró-ság helyiségei, valamint a kir. ügyészség hivatali és a mellette levő fogház helyiségei részére szükséges tűzifa együttes szállítása iránt külön, a kovásznai, sepsi-szentgyörgyi és nagyajtai járásbíró-ságok hivatali és fogház helyiségei részére szükséges mennyiség iránt járásbíró-ságoként külön-külön is tehető ajánlat.

Továbbá kötelesek vállalkozni kívánók azon esetben, ha a fentebb felsorolt összes igazságügyi hivatali és fogház helyiségek részére szükséges tűzifa, — mennyiség szállítást együttesen elvállalni óhajtják — 81 frt o. é. bánatpénzt, — ellenben csak a törvényszék, kézdivásárhelyi járásbíró-ság, ügyészség és mellette levő fogház részére szükséges mennyiségre vonatkozólag 40 frt, — a kovásznai járásbíró-ság és fogház részére szükséges mennyiségre vonatkozólag 14 frt, — a sepsi-szentgyörgyi járásbíró-ság és fogház részére szükséges mennyiségre vonatkozólag 20 frt — és a nagyajtai járásbíró-ság és fogház részére szükséges mennyiségre vonatkozólag 7 forint bánatpénzt az árlejtés megkezdése előtt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni és hogy írásbeli zárt ajánlatok is kellő bánatpánzzal ellátva az irt határidőig elfogadtatnak.

A feltételek a kézdivásárhelyi kir. törvényszék elnöki irodájában, valamint ezen hirdetménynek bevezető részében megnevezett kir. járásbíró-ságoknál megtekinthetők.

Kézdi-Vásárhelyt, 1898. július 4-én.

Soliom Miklós,
kir. törvényszéki elnök

113 3—3

188 17-30.

Csak fiatal embereket

érdekelhet tudni, hogy a

— **párisi Dr. BOITON** —

Injectio Oriental

már néhány napi használat után elmulasztja még a legregibb bántalmakat is, főleges tehát santal olaj vagy opai-balzsammal kísérletezni, mert ezek csak a gyomrot rontják és a bajt nem gyógyítják meg.

1 üveg Boiton Injectio ára 1 forint

Magyarországi főraktár:

Zoltán Béla gyógyszerész Budapest,

V., Nagykorona-utca 23. (Szechenyi-tér sarkán.)

Kapható minden nagyobb gyógyszerárban.

Postai megrendelések czíme:

Zoltán gyógyszerész Budapest.

Sz. 3134 tkvi.
1897.

Árverési hird. kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Mélik Bogdáné sz. Bogdán Ágnes végrehajtónak Cseh Gáspár végrehajtást szenvedő elleni 150 frt. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék a kovásznai kir. járásbíró területén levő Gelence község határára fekvő, a ge-

lencei 262 sz. tjkvben A+ alatt foglalt ingatlanokra és pedig 856. 857. 858. 559. 860. és 861. hrsz. ingatlanra 446 frt, az 1781 hrsz. ingatlanra 22 frt, 1785 hrsz. ingatlanra 11 frt, a 2649 és 2650 hrsz. ingatlanra 27 frt, a 3423 hrsz. ingatlanra 09 frt, a 4468 és 4469/1 hrsz. ingatlanra 61 frt, az 5507/2 és 5508 hrsz. ingatlanra 3 frt, a 6027 hrsz. ingatlanra 33 frt, a 6076 hrsz. ingatlanra 22 frt, a 6749 6750 és 6751 hrsz. ingatlanra 31 frt, a 6938 hrsz. ingatlanra 08 frt, a 7233 hrsz. ingatlanra 28 frt, a 8850/3 és 8851/3 hrsz. ingatlanra 7 frt, össze-

sen 708 frt. ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. augusztus hó 5-ik napján délelőtt 9 órakor a Gelence község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában ki-

jelölt óvadékköpes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Kovászna, 1897. október hó 8-án.

A kir. bíróság, mint tlkvi hatóság.

Előadó helyett:

ERÁNOS,
kir. aljárásbíró.

117 1-1.)

Van szerencsém úgy a helybeli, mint vidéki t. közönség szíves tudomására adni, hogy Kovásznán

ÁLLANDÓ FOGGYÓGYÁSZATI TERMET

nyitottam, a hol a foggyógyászat körébe vágó minden műveletet úgy operatív, mint technikai ámban elvállalok.
Rendelés minden nap reggeltől estig.

Dr. Morvay István

25 78—* egyetemes orvos-tudor, fog- és szájbetegségek speciálistája.

Jég eladás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy nálam naponta jeget igen jutányos áron lehet kapni.

Csiszár Pál,
kereskedő.

87 12—**

Árverési hirdetmény.

A „Kovásznai fürdő r. társaság” ezennel közhírré teszi, hogy összes fürdőit és ásványvizeit 1899. január 1-től kezdve 10 évre bérbe adja zárt ajánlatok és nyílt árverés útján. Kikiáltási ár: 3450 frt, mely összegnek 10%-a az ajánlathoz esatolandó vagy az árverés megkezdése előtt bánatpénzképen leteendő. Az árverés f. évi aug. 7-én Kovásznán a „kovásznai fürdő r. t.” irodájában d. e. 9 órakor tartatik meg, a hol az árverési feltételek is megtekinthetők.

Kovásznán, 1898. júl. 5.

3—3 (111)

A kovásznai fürdő r. t.
Dr. Zentai Dávid,
vezérigazgató.

Hirdetmény.

A csiksomlyói róm. kath. főgymnasimnál az élelmezés 3 évre, 100 frtegyeségár alapján tartandó árlejtéssel bérbe adatik. A folyó hó 23-dikán délután 3 órakor a csiksomlyói finövelőintézetben tartandó árlejtésben részt venni akarók, vagy az írásban pályázók kötelesek a finövelőintézeti igazgatóságnál 600 frt biztosíték pénzt előre letenni. Az élelmezési feltételek a finövelőintézeti igazgatóságnál megtekinthetők.

Csik-Somlyó, július hó 12.

118 1—1

Bándi Vazul,
igazgató.

Hirdetések

lapunk

kiadóhivatalában

felvétetnek

SZIVATTYUKAT
házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános célokra kéz-, járgány és erőhajtásra,

TÜZFECSKENDŐKET
városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltóságoknak

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő pöczegödör tisztító készülékeket, utcai öntözőkocsikat, sárkaparókat

készít és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYU- és GÉPGYÁR

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG (ezelőtt **Walser Ferencz**)

Budapest, VI., Külső váciut 45.

(25 29—40)

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.